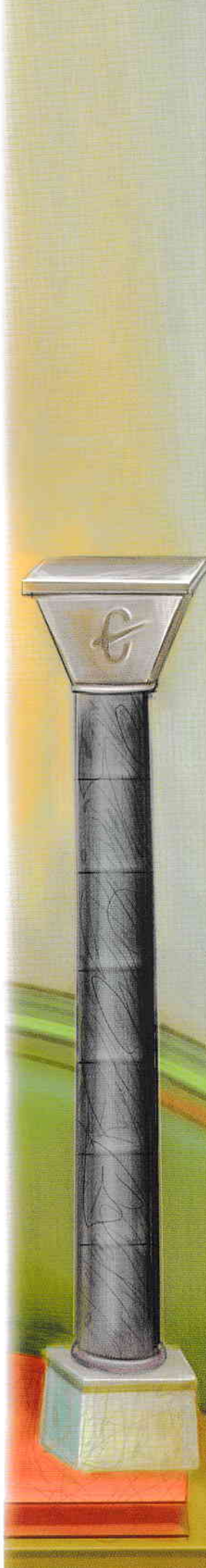

Sfântul Constantin cel Mare și maica sa, Sfânta Elena Cei întocmai cu Apostolii

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului Ioachim,
Arhiepiscopul Romanului și Bacăului

EDITURA BONIFACIU

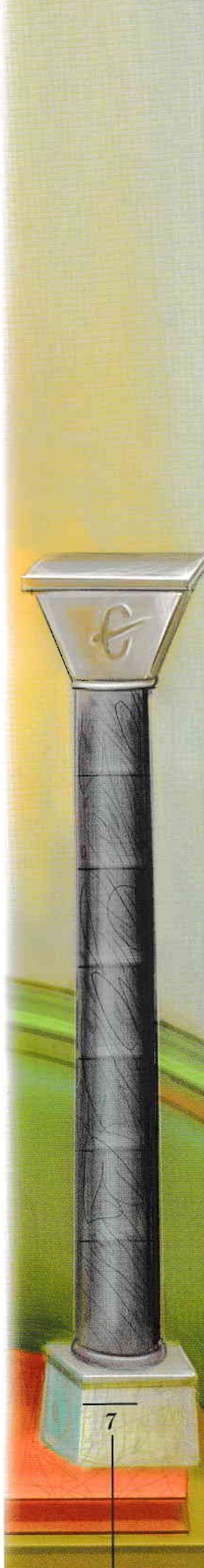

bunicul și bunica își serbează onomastica în aceeași zi. Pe bunicul îl cheamă Constantin, iar pe bunica Elena și astfel, în fiecare an, avem mare sărbătoare de ziua numelui lor, 21 mai, când sunt prăznuiți Sfinții Împărați Constantin și maica sa, Elena. Dimineața ne ducem la biserică, fiindcă așa ne-au învățat bunicii: să ne cinstim sfinții al căror nume îl purtăm. Căci, prin alegerea numelor lor, ne-au fost rânduiți drept cei dintâi ocrotitori și călăuzitori ai vieții noastre. Apoi, după-amiază, primim în vizită musafiri și o mulțime de telefoane de felicitare.

Dar nu v-am spus că aștept cu atâta nerăbdare ziua bunicilor fiindcă este și ziua mea de nume! Și pe mine mă cheamă Costi, care este un diminutiv al lui Constantin. Și mai am un motiv: în această zi, bunica mea, care se trage din Constantinopol, pregătește cele mai minunate gustări, după rețete constantinopolitane, după cum ne spune chiar ea. Cele mai bune sunt chifteluțele, preferatele mele. În nici o altă zi nu-i ies atât de gustoase! Ce bine ar fi dacă bunicul și bunica nu s-ar sărbători în aceeași zi... Atunci aş mânca măcar de două ori pe an chiftelutele cele gustoase ale bunicii...

Anul acesta, de ziua mea, mi-am luat inima-n dinți și am întrebat-o:

– Bunico, dar de ce-ți sărbătorești ziua odată cu bunicul? Nu era mai bine să fie prăznuit Sfântul Constantin într-o zi, și Sfânta Elena în altă zi?

Bunica a devenit dintr-odată serioasă, dar, cu un zâmbet dulce, mi-a răspuns:

- Costi, dragul bunicii, când oare te-ai făcut așa de repede mare?

Apoi și-a luat ochelarii și a început să caute prin bibliotecă. După o vreme, a scos o carte din raft și mi-a întins-o cu grijă, mângâind-o parcă cu privirea. Poate de aceea am primit-o cu o oarecare teamă... Pesemne pentru că o văzusem pe bunica ținând-o cu atâta evlavie. M-am dus repede în camera mea - care nu este chiar a mea, ci a mamei de când era ea copil, în casa părinților săi. Însă, atunci când îi vizitez pe bunici, întotdeauna devine camera mea.

Am deschis cu nerăbdare cartea, asemenea unui pirat care deschide cufărul plin de comori, și încă de la prima pagină s-a revărsat asupra mea o strălucire atât de mare, încât m-a cucerit!

În cartea cu filele colbuite de vreme, pe prima pagină stătea scris:

Cine vrea să înțeleagă viața, faptele și măreția Sfântului Constantin, trebuie să aibă cunoștințe despre epoca respectivă, felul cum trăiau oamenii, cultura și obiceiurile lor, dar și despre contextul politic al vremii. Oricine caută să explice evenimentele istorice fără a le așeza în contextul epocii în care s-au petrecut se poate înșela sau trage concluzii greșite.

Purtând în minte acestea, urcați-vă degrabă în corabia noastră și haideți să ne întoarcem cu ea în trecut! «Corabie» am spus?... Iertați-mă, am greșit! Vroiam să spun: galeră... galeră romană, căci galera romană îl aducea pe tânărul Constantin pe Marea Mediterană, de la palatul lui Dioclețian, unde crescuse, până în părțile de Apus ale Imperiului, acolo unde era împărat tatăl său, Constanțiu Clor.

